

Latijns-Amerika de deur uit, daarna Azië en pas toen de economische situatie in de Verenigde Staten begon te verbeteren, hebben we daar ook onderdelen in de etalage gezet.

Jan Hommen (de vorige ceo van ING, red.) heeft er slim aan gedaan de Amerikaanse verzekeraar Voya geleidelijk naar de beurs te brengen. ING verkocht eerst een klein plukje en toen de beurskoers opliep, hebben we meer verkocht. Dat proberen we nu ook met de Europese verzekeraar Nationale-Nederlanden op het Damrak te doen.

Terwijl ING onder druk van de Europese Commissie onderdelen moest verkopen, zijn veel Amerikaanse banken alleen maar groter geworden. Is dat niet pijnlijk?

Het is zoals het is. We hebben twee keer een juridische procedure aangespannen tegen Brussel maar dat heeft – afgezien van een beetje uitstel – weinig uitgehaald.

Achteraf moet je misschien ook constateren dat de Europese Commissie ons een duwtje in de goede richting heeft gegeven. Banken die eerder niet gedwongen werden om te herstructureren, moeten dat nu toch doen onder druk van nieuwe toezichtregels. We hebben allemaal gezien dat Deutsche Bank recent veel nieuw kapitaal heeft aangetrokken.

Het is ook goed om de zaken even in perspectief te zetten. Sommige mensen menen dat ING na de herstructurering niets meer voorstelt. Dat zie ik anders. We zijn naar marktkapitalisatie het grootste puur Nederlandse bedrijf op het Damrak en nog altijd de op vier na grootste bank in de eurozone. En, misschien nog belangrijker: we zijn gezond.

STOOTVAST

U bent dus tevreden met de kapitaalbuffers die ING nu aanhoudt?

Ja, maar er is nog ruimte voor verbetering. Bij de halfjaarcijfers hadden we een kernkapitaalratio van 10,5 procent. Dat ligt boven de ondergrens van 10 procent, maar wij

'ALS WE HIER IN NEDERLAND TE VER OP DE MUZIEK VOORUIT GAAN LOPEN, IS DAT NIET ALLEEN SCHADELIJK VOOR BELEGERS, MAAR OOK VOOR DE ECONOMIE'

hebben ook aangegeven dat we naar 11 procent streven.

De leverage, de traditionele manier om de solvabiliteit te berekenen (kort gezegd eigen vermogen gedeeld door balanstotaal, red.), staat nu op 3,7 procent.

Het ziet er naar uit dat dit op last van de politiek in Den Haag omhoog moet tot vier procent. Die eis is mogelijk strenger dan elders in Europa gaat gelden. Dat gaat ons niet helpen, want wij zijn vele malen groter buiten Nederland en concurreren daar met banken die minder kapitaal hoeven aan te houden. Als we hier in Nederland te ver op de muziek vooruit gaan lopen, is dat niet alleen schadelijk voor beleggers, maar ook voor de economie omdat de kredietverlening wordt beperkt.

Kan ING een volgende crisis zonder staatssteun overleven?

ING wil nooit meer in een situatie komen waarin het een beroep moet doen op de overheid. Garanties bestaan niet, maar er zijn inmiddels veel vangnetten om een dergelijk scenario te voorkomen.

Ten eerste moeten banken die zo groot zijn dat ze een gevaar zijn voor het financiële systeem extra buffers aanhouden. Ten tweede hebben we nu de mogelijkheid gekregen om bepaalde obligatieleningen bij een dreigende deconfiture om te zetten in eigen vermogen. Zo kunnen de buffers in sommige gevallen tot wel 20 procent van het balanstotaal gaan oplopen. Mocht dat nog niet voldoende zijn, dan is er het